

**การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ภัสริรา ทิพย์ศรีมูล**

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยนี้คือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองผา จำนวน 17 คนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 4แผน 2) แบบทดสอบ วัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent sample) ผลวิจัยพบว่า มีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

A Comparative study of learning achievement in English of grade 3 students
using total physical response method (TPR)

Pattira Thipsimoon

Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University

Abstract

The objective of this research is to compare the English vocabulary knowledge of Grade 3 students before and after learning with Total Physical Response method. The sample is Grade 3 students from a classroom of 17 students studying in semester 1, academic year 2024. The research instruments used comprise four English language learning lesson plans and English vocabulary proficiency test. The data were analyzed using mean, percentage, and standard deviation, and test average score was statistically analyzed using t - test for Dependent Sample. The results revealed that English vocabulary knowledge of the students learning with Total Physical Response method was significantly higher than the knowledge prior to learning with the method at the .05 level.

Key words: learning achievement; total physical response method

บทนำ

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้มากที่สุดในโลกภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในระดับสากลภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารหลักของทุกคนเป็นวิธีการที่เราแบ่งปันความคิดและความคิดเห็นของเรากับผู้อื่น ภาษามีหลายหลายภาษาทั่วโลกทุกประเทศมีภาษาประจำชาติของตนเอง ทั้งนี้นอกจากภาษาท้องถิ่นที่หลากหลายที่พูดและเข้าใจโดยผู้คนในภูมิภาคต่าง ๆ เท่านั้น ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่ใช้กันทั่วไปในทุกมุมโลก ถ้ารวมคนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง มีประมาณ 1 พันล้านคนทั่วโลกสื่อสารภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ 67 ประเทศยังมีภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ และมี 27 ประเทศที่มีภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการรอง ดังนั้นภาษาอังกฤษมีประโยชน์และจำเป็นที่ควรรู้ การเรียนภาษาอังกฤษเป็นจึงเป็นสิ่งสำคัญและผู้คนทั่วทั้งโลกตัดสินใจเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเริ่มในหลักสูตรของโรงเรียนต่าง ๆ มีการส่งเสริมเด็ก ๆ ได้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่อายุยังน้อย ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของวิชาต่าง ๆ เช่นวิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ การทูต และการท่องเที่ยว เป็นต้น ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพต่าง ๆ ในอนาคต (Niyozova, 2020)

จากความสำคัญดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่สำคัญ ซึ่งอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และกำหนดให้เรียนทุกระดับชั้น โดยสถานศึกษาต้องจัดเป็นสาระการเรียนรู้ที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียน การเรียนภาษาอังกฤษ ไม่ได้เรียนเพื่อความรู้เพียงอย่างเดียว แต่เรียนเพื่อสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร กับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรจัดให้ครบทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดทักษะและสามารถนำทักษะทางภาษาไปใช้ได้จริง การเรียนรู้คำศัพท์เป็นองค์ประกอบ หนึ่งซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของภาษาอังกฤษที่ส่งผลไปถึงการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ยิ่งผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์มากและสามารถนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วย่อมจะบ่งบอกว่าบุคคลนั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น คำศัพท์ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องเรียนรู้และเพิ่มพูนอยู่เสมอ(Long and Richards, 1987, พรสวรรค์สีป้อ, 2550) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า ความรู้เรื่องคำศัพท์ มีความสัมพันธ์กับทักษะทั้ง 4 ด้าน และ การที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ได้ดีนั้น นักเรียนที่รู้คำศัพท์มาก จำได้แม่นยำ สามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องย่อมเรียนได้ผลดียิ่งขึ้น (พิสมัย รุ่งโรจน์นิมิตชัย, 2548)และสอดคล้องกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์กับ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า การสอนคำศัพท์มีความจำเป็นอย่างมากในการเรียนรู้ภาษา เพราะคำศัพท์เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ทั้งนี้ เป็นเพราะคำศัพท์ เป็นหน่วยหนึ่งในโครงสร้างของภาษาที่เป็นพื้นฐานของการเรียนภาษาที่ผู้เรียนจะนำมาสร้างเป็นวลีหรือ ประโยคในการพูดหรือเขียนและการฟังหรืออ่านนั้น คำศัพท์จะเป็นส่วนประกอบของข้อความที่สื่อสาร (กนิษฐา ระเบียบ, 2543)

คำศัพท์ (Vocabulary) เป็นเพียงพื้นฐานของการนำภาษาไปใช้ในทักษะต่าง ๆ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะด้านการเขียน ถ้าผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ไม่เพียงพอผู้เรียนก็จะประสบปัญหาในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารต่าง ๆ การเรียนภาษาที่จะเข้าใจภาษาได้ดียิ่งขึ้น คือ ความเข้าใจในโครงสร้างภาษาและ การรู้ความหมายของคำศัพท์ (Long and Richards, 1987) ซึ่งกล่าวได้ว่าคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของภาษาไม่ต่างจากโครงสร้างหรือไวยากรณ์ ดังนั้น คำศัพท์จึงเป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ภาษา ยิ่งผู้เรียนมีความสนใจการเรียนรู้คำศัพท์มากเท่าใด หรือมีเป้าหมายที่ชัดเจนและสมเหตุสมผลสำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ การเรียนรู้ภาษาที่จะนำไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น (Schmitt, & McCarthy, 1997) จากการศึกษายังมี Wilkins (1972) กล่าวว่า ถ้าไม่มีความรู้ไวยากรณ์จะทำให้สื่อความหมายได้น้อยมาก แต่ถ้าไม่รู้คำศัพท์จะไม่สามารถสื่อความหมายได้เลย หมายถึง การเรียนภาษาที่สองต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ที่เพียงพอเพื่อให้การสื่อสารสามารถเข้าใจได้ ถึงแม้จะมีความรู้ด้านไวยากรณ์ที่จำกัดแต่ในทางตรงข้ามกันถ้าผู้เรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์จะไม่สามารถเข้าใจและสื่อสารอะไรได้เลย การที่ผู้เรียนจะสามารถเขียนหรือแต่งประโยคได้อย่างถูกต้องนั้น ผู้เรียนจะต้องรู้จักคำศัพท์ความหมาย หน้าที่ของคำศัพท์ที่จะนำมาใช้เพื่อการเขียนนั้นถูกต้องตามรูปแบบไวยากรณ์ และจะนำไปสู่การสื่อสารที่ถูกต้อง (ธีรวิรา ปลาทะเพียนทอง, 2562)

หลักการวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) ดังที่กล่าวมาเป็นหลักการที่สอดคล้องกับพื้นฐานหลักอันเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ใช้ในการเรียนภาษาที่สอง ได้แก่ ทักษะการฟังต้องมาก่อนทักษะการพูด เนื่องจากเด็กมักจะสามารถเข้าใจข้อความหรือประโยคที่ซับซ้อนก่อนจึงจะสามารถพูดประโยคดังกล่าวได้ (Asher, 1979) วิธีสอนนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ที่สนุกสนานในการเรียน ผู้สอนได้สื่อสารกับนักเรียนทั้งชั้นและเป็นรายบุคคล ทำให้ครูรู้จักและเข้าใจนักเรียนมากยิ่งขึ้น การเรียนภาษาจึงเป็นเรื่องสนุกและง่ายขึ้น ครูผู้สอนทราบได้ทันทีว่าผู้เรียนเข้าใจบทเรียนหรือไม่อย่างไร (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539) สอดคล้องกับ วารุณี ศิริ (2560) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธี สอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จึงควรส่งเสริม สนับสนุนให้ครูนำรูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าวไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้บรรลุผลต่อไป นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสิริวิภา จอกลบ (2553) ที่ได้ศึกษาทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง พบว่า การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงทั้งแบบรายบุคคลและเป็นกลุ่ม นอกจากนี้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางทำให้นักเรียนเรียนอย่างสนุกสนาน ซึ่งจะเน้นการใช้ท่าทางและรูปภาพเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย และดารุณี คำมูล (2552) ได้ศึกษาความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง พบว่า การสอน

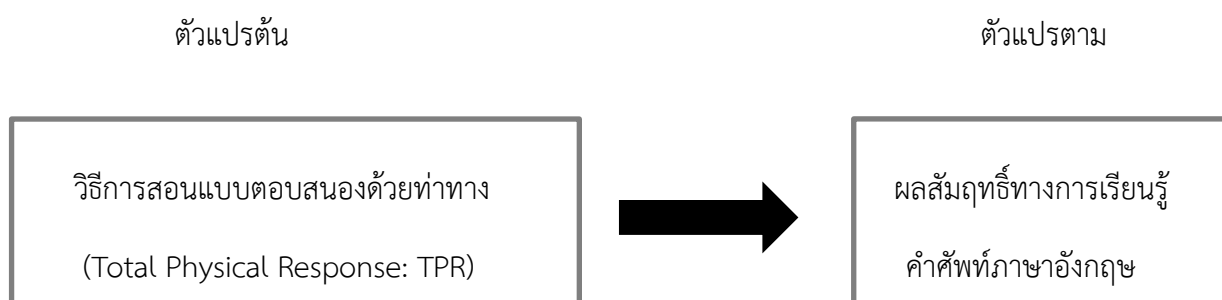
ภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการฟังพูด อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จากการศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประสบการณ์ในการสอน ภาษาอังกฤษตามบริบทของโรงเรียนที่ผ่านมา ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาว่าวิธีการสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง(Total Physical Response: TPR) ที่สามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดี ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้ความคงทนในการจดจำคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยเลือกศึกษาวิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) จำนวน 4 เรื่อง ดังนี้ หน่วยที่ 1 เรื่อง Back to school จำนวน 2 ชั่วโมง หน่วยที่ 2 เรื่อง Daily Activities จำนวน 3 ชั่วโมง หน่วยที่ 3 เรื่อง Weathers จำนวน 3 ชั่วโมง หน่วยที่ 4 เรื่อง Seasons จำนวน 2 ชั่วโมง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองผา

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองผา จังหวัดอุดรดิตถ์ ระดับชั้นละ 1 ห้องเรียน รวมจำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 87 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองผา จังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 17 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระยะเวลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยใช้เวลาทั้งหมด 4 สัปดาห์ จำนวน 10 ชั่วโมง (ไม่รวมเวลาที่ใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียน)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR)

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองผา จังหวัดอุดรดิตถ์ ระดับชั้นละ 1 ห้องเรียน รวมจำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 87 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองผา จังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 17 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 4 แผน แผนละ 2 หรือ 3 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง ใช้ในการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 10 คาบ ได้แก่ แผนที่ 1: เรื่อง Back to school, แผนที่ 2: เรื่อง Daily Activities, แผนที่ 3: เรื่อง Weather, แผนที่ 4: เรื่อง Seasons

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน มีลักษณะเป็นคำถามแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 16 ข้อและคำถาม

แบบอัตโนมัติ 4 ข้อโดยการออกแบบคำถามในแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหา วัตถุประสงค์ และสอดคล้องกับ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพแต่ละชนิดเครื่องมือโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 4 แผน มีวิธีการดำเนินการสร้างและวิธีตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรฯ และมาตรฐานการเรียนรู้และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ โดยอ้างอิงจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) รวมถึงเนื้อหาในหนังสือเรียน Smile (รายวิชาพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ) แผนที่ 1: เรื่อง Back to school, แผนที่ 2: Daily Activities, แผนที่ 3: เรื่อง Weathers, แผนที่ 4: เรื่อง Seasons เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

1.3 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตร เพื่อกำหนดขอบข่ายของเนื้อหาในบทเรียน เรื่อง Back to school, เรื่อง Daily Activities, เรื่อง Weathers, เรื่อง Seasons

1.4 นำข้อมูลที่ได้ศึกษามาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 เรื่อง ดังนี้ (1) เรื่อง Back to school คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง 5 คำคือ eraser = ยางลบ, pencil case = กล่องดินสอ, crayon = สีเทียน, scissors = กรรไกร, school bag = กระเป๋านักเรียน (2) เรื่อง Daily Activities คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง 5 คำ คือ get up = ตื่นนอน , have breakfast = ทานอาหารเช้า, go to school = ไปโรงเรียน , go home = กลับบ้าน , go to bed = เข้านอน (3) เรื่อง Weathers คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง 5 คำ คือ sunny = มีแสงแดด, rainy = ฝนตก , windy = มีลมแรง , snowy = หิมะตก, cloudy = มีเมฆมาก, stormy = มีพายุ (4) เรื่อง Seasons คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง 5 คำ คือ summer = ฤดูร้อน, winter = ฤดูหนาว, autumn = ฤดูใบไม้ร่วง, spring = ฤดูใบไม้ผลิ

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยุตรวจสอบพิจารณาความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วนำไปปรับปรุง แก้ไข

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน ตรวจสอบหาค่า IOC และแสดงความคิดเห็น โดยประเมินความสอดคล้องระหว่าง รายการประเมินกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) มีหลักการดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจสอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าไม่สอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา วัตถุประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผน ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ โดยทุกแผนการจัดการเรียนมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ทั้ง 4 แผน ซึ่งถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน

2.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบจากเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีและรายงานการวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่ได้คัดเลือกตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และนำไปสร้างแบบทดสอบแบบปรนัยและแบบเขียนสะกดคำศัพท์เพื่อใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ในการ สะกดคำ และความหมายของคำศัพท์

2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบ

2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสม และภาษาที่ใช้ตรวจสอบข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์ ครอบคลุมเนื้อหาและตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่วิเคราะห์ไว้ โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้ (เกษม สหราษฎร์พิทย์, 2540)

+ 1 หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จากผลการประเมินหาความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้น ถ้าค่า IOC ของข้อคำถาม มีค่าเท่ากับ .50 ขึ้นไปหรือมากกว่า ถือว่าแบบทดสอบคำศัพท์มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ซึ่งตรงกับหลักการสร้างแบบทดสอบ

2.5 นำแบบทดสอบไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชี้แจงข้อตกลงในการเรียนการสอนเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางบทรบพาทของนักเรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนในครั้งนี้และวิธีประเมินผลการเรียนรู้ ทั้งนี้ต้องอธิบายถึงเหตุผลการสอน

2. การทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ในด้านความหมาย ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และการเขียนสะกดคำศัพท์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้ระยะเวลาในการทดสอบทั้งหมด 1 คาบเรียน

3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ของนักเรียน โดยวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสอนเอง จำนวน 4 แผน แผนละ 2 และ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง

4. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) เมื่อสิ้นสุดการทดลองกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยที่ผู้สอนใช้วิธีการสอนการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้ระยะเวลาในการทดสอบทั้งหมด 1 คาบเรียน

5. นำคะแนนจากผลการทดสอบที่ได้มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานและเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการหาคำนวนค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ผลต่างคะแนนและเปรียบเทียบ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการสอนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว (Dependent Sample)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 17 คน โดยทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แล้วทำการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) จำนวน 4 แผน ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกัน

ซึ่งแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีลักษณะเป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 16 ข้อและแบบ
อัตนัยจำนวน 4 ข้อ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ปรากฏ ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1: ผลการวิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียน

และหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นรายบุคคล

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (เต็ม 20 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (เต็ม 20 คะแนน)	คะแนนเพิ่มขึ้น จากก่อนเรียน
1	13	20	7
2	15	20	5
3	5	17	12
4	8	20	12
5	4	11	7
6	2	12	14
7	6	10	4
8	5	10	5
9	5	17	12
10	4	10	6

ตารางที่ 1: ผลการวิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียน

และหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นรายบุคคล (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (เต็ม 20 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (เต็ม 20 คะแนน)	คะแนนเพิ่มขึ้น จากก่อนเรียน
11	5	14	9
12	12	19	7
13	7	16	9
14	5	15	10
15	5	16	11
16	8	17	9
17	4	13	9
รวม	113	257	148
ค่าเฉลี่ย	6.64	15.11	8.70

จากตาราง 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนคะแนนสูงสุด คือ 15 คะแนน คะแนนน้อยที่สุด คือ 2 คะแนน ค่าเฉลี่ย 6.64 คะแนน ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนคะแนนสูงสุดคือ 20 คะแนน คะแนนน้อยที่สุด 10 คะแนน คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 15.11 คะแนน

ตารางที่ 2: ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอน แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนทั้งชั้น

ความรู้ด้านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig (one-tailed test)
ก่อนเรียน	20	6.64	3.55	13.55*	.000
หลังเรียน	20	15.11	3.62		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.64 คะแนน และ 15.11 คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ช่วยแก้ปัญหาการเรียนรู้การจดจำคำศัพท์ของนักเรียนด้วยการร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ กิจกรรมเพลง เกม และบัตรภาพ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว และเกิดความสนใจต่อการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิตชนก มโนชนธ์ (2565) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 15.43 คะแนน และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 26.43 คะแนน ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และยังมีคุณภาพการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย เท่ากับ 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.19 ขณะที่ค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เท่ากับ 0.7551 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 75.51 นอกจากนี้ ศิริพร พลະໂສติ และอดิสร เนาวนนท์ (2561)

ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ความสามารถในการพูดของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการพูดของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลวิจัยยังสอดคล้องกับศุภราภรณ์ วงศ์ชัชวาล (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (The Total Physical Response: TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น หลังจากการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนคะแนนการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน สูงกว่าคะแนนการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .01 ซึ่งสอดคล้องกับ พารามิตา (Paramita, 2022) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้วิธีการสอนด้วยการตอบสนองท่าทางเพื่อพัฒนาผู้เรียนในการเรียนรู้คำศัพท์ ผลการวิจัยพบว่าการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ประสบความสำเร็จในการเพิ่มแรงจูงใจให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้นนักเรียนได้แสดงความรู้ที่มีนัยสำคัญเกี่ยวกับคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่ได้เรียนรู้ระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ใหม่ บทสรุปของการศึกษานี้คือ TPR มีผลในเชิงบวกในการเพิ่มการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการเรียนรู้คำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ดังจะเห็นได้ว่า การสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะที่สำคัญของการเรียนภาษา คือทักษะการพูดและการฟัง รวมถึงการพัฒนาความรู้คำศัพท์ไปพร้อมกับบรรยากาศการเรียนที่เรียนด้วยความสนุกสนาน ซึ่งผู้เรียนได้เรียนรู้ความหมายคำศัพท์ในบริบทต่าง ๆ ทำให้เข้าใจและจดจำได้ดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูควรมีวิธีการหรือรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายในห้องเรียนรวมถึงการบริหารจัดการเวลาที่เหมาะสมในขณะจัดการเรียนการสอนไม่ยืดเยื้อและรวบรัดจนเกินไป
2. ควรเพิ่มเวลาในการจัดกิจกรรมให้มากขึ้นเพื่อความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กเพียง 17 คน ในครั้งต่อไปสามารถทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้น
2. ควรศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในระดับชั้นอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมวิชาการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
 ภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กนิษฐา ระเวช. (2543). *ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์
 กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. กรุงเทพฯ:
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชิดชนก มโนจันทร์. (2565). *การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสอน
 แบบ ตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่2 (วิทยานิพนธ์ปริญญา
 มหาบัณฑิต)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- ดารุณี คำมูล. (2552). *การศึกษาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง*. ขอนแก่น:
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธีรวิภา ปลายะเพียรทอง. (2562). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้
 เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน
 อนุบาลนครปฐม (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต)*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พรสวรรค์ ศรีป้อ. (2550). *การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พิสมัย รุ่งโรจน์นิมิตชัย. (2548). *การศึกษาความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจาก
 การสอนโดยใช้กิจกรรมเกมคำศัพท์ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระดับชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 6*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วารุณี ศิริ. (2560). *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)*

ที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

(Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

ศิริพร พลโชติ, และอดิสร เนาวนนท์. (2561). *การศึกษาความสามารถในการฟังและการพูด*

ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.

วารสารราชพฤกษ์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 16(3), 81-89.

สิริวิภา จอกลบ. (2553). *ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*

ที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Unpublished Master's thesis).

มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

Asher, J. (1979). *Learning Another Language through Actions: The complete*

teacher's guidebook. San Jose California: Accu Print.

Long, Michael H. and Jack Richards. (1987). *Methodology in TESOL*. Singapore:

Harper and Row Publishers.

Niyozova, I. (2022). Approaches Aimed At Ensuring a High Quality of Education in

the Training of Economists. *CENTER FOR SCIENTIFIC PUBLICATIONS (buxdu.Uz)*,

8(8).

Paramita, P. W. G. (2022). The Implementation of Total Physical Response in

Increasing Students' Participation in Learning Vocabulary. *Journal of*

Educational Study, 2(1), 119-125

Schmitt, N., & McCarthy M. (1997.) *Vocabulary: Description, Acquisition and Pedagogy*

(pp. 199-227). Cambridge: Cambridge University Press.

Wilkins, D. A. (1972). *Linguistics in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge MFT.